

U S N E S E N Í

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Markéty Lehké, Ph.D. a soudců Mgr. Václava Trajera a JUDr. Petra Černého, Ph.D. v právní věci **žalobce: F. M.**, bytem „X“, proti **žalovanému: M a g i s t r á t u města Chomutov, odbor ekonomiky**, se sídlem v Chomutově, ul. Zborovská č. p. 4602, PSČ 430 28, **v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 1. 12. 2010, č. j. MMCH/123430/2010/OE/DvoM,**

t a k t o :

- I. Žaloba se o d m í t á.**
- II. Žádný z účastníků n e m á právo** na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce u Krajského soudu v Ústí nad Labem podal společně se svojí manželkou Ing. L. M. dne 30. 12. 2010 prostřednictvím pošty podání ze dne 29. 12. 2010 (ve znění doplnění ze dne 13. 1. 2011, ze dne 28. 1. 2011 a ze dne 14. 2. 2011), které mj. obsahovalo jeho žalobu proti rozhodnutí žalovaného o zrušení daňové exekuce ze dne 1. 12. 2010, č. j. MMCH/123430/2010/OE/DvoM, jímž byl zrušen exekuční příkaz žalovaného na prodej movitých věcí ze dne 24. 11. 2010, č. j. ExM/276/2010/OE/Dvo, na částku 1.684,-Kč, a to z důvodu procesního pochybení při nařízení výkonu rozhodnutí.

Před vlastním projednáním věci byl soud nejprve povinen zabývat se povahou napadeného rozhodnutí v tom směru, zda se nejedná o rozhodnutí, které je z přezkumné činnosti soudu vyloučeno. K přezkoumávání správního rozhodnutí může soud v rámci správního soudnictví totiž přistoupit jen za předpokladu, že není dána překážka, která by mu bránila věcně rozhodnout. Jinak soudu nezbyvá nic jiného než podanou žalobu jako nepřipustnou podle ust. § 46 odst. 1 písm. d) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), usnesením odmítnout. O tom, kdy nastává taková situace, hovoří ust. § 68 písm. e) ve vazbě na ust. § 70 s. ř. s., které upravuje tzv. kompetenční výluky, tedy úkony správního orgánu, jež nemohou být napadeny žalobou podle ust. § 65 a § 66 s. ř. s.

Podle ust. § 65 odst. 1 s. ř. s. se může ten, kdo tvrdí, že byl na svých právech zkrácen přímo nebo v důsledku porušení svých práv v předcházejícím řízení úkonem správního orgánu, jímž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují jeho práva nebo povinnosti (dále jen „rozhodnutí“), žalobou domáhat zrušení takového rozhodnutí, popř. vyslovení jeho nicotnosti. Jedná se o tzv. procesní legitimaci. S ohledem na použitou legislativní zkratku lze dovodit, že za rozhodnutí ve smyslu citovaného ustanovení lze považovat pouze takové úkony správního orgánu, jimiž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují práva nebo povinnosti. Hmotněprávně je pak legitimována pouze ta osoba, která byla na svých právech skutečně zkrácena.

V daném případě je soud toho názoru, že žalobou bylo napadeno rozhodnutí správního orgánu, které spadá pod kompetenční výlukou zakotvenou v ust. § 70 písm. a) s. ř. s., tj. že se jedná o rozhodnutí, které není rozhodnutím ve smyslu ust. § 65 odst. 1 s. ř. s., neboť se jím nezakládají, nemění, neruší či závazně neurčují práva nebo povinnosti.

Jak již bylo zmíněno shora, napadeným rozhodnutím o zrušení daňové exekuce žalovaný Magistrát města Chomutov zrušil exekuční příkaz na prodej movitých věcí ze dne 24. 11. 2010, č. j. ExM/276/2010/OE/Dvo, na částku 1.684,-Kč. Z uvedeného vyplývá, že tímto zrušením exekučního příkazu se nemůže nic změnit na subjektivních veřejných právech žalobce jakožto účastníka správního řízení tak, jak vyžaduje ust. § 65 s. ř. s. V této souvislosti soud zdůrazňuje, že pokud by byl v předmětné věci opětovně vydán exekuční příkaz, žalobce má možnost vůči tomuto exekučnímu příkazu uplatnit opravný prostředek (námitky popř. odvolání), o kterém má být vydáno svébytné rozhodnutí, vůči němuž lze případně podat žalobu v rámci správního soudnictví v režimu ust. § 65 a násl. s. ř. s. Shodný právní názor zaujal v obdobné věci Nejvyšší správní soud ve svém dosud nepřekonaném usnesení ze dne 22. 10. 2003, č. j. 5 A 140/2002 – 34, které je dostupné na www.nssoud.cz.

Soud proto uzavírá, že ze shora uvedených důvodů shledal rozhodnutí žalovaného za rozhodnutí, které po obsahové stránce nesplňuje požadavky ust. § 65 odst. 1 s. ř. s., neboť se jím se nezakládají, nemění, neruší ani závazně neurčují práva a povinnosti žalobce. Proto soudu nezbylo, než žalobu ve výroku ad I. usnesení podle ust. § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. jako nepřipustnou odmítnout s odkazem na ust. § 68 písm. e) a ust. § 70 písm. a) s. ř. s.

Výrok ad II. o náhradě nákladů řízení vychází z ust. § 60 odst. 3 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li žaloba odmítnuta.

O případném vrácení soudního poplatku nebylo soudem rozhodováno, neboť ze strany žalobce nebyl uhrazen, když ten byl pro dané řízení od poplatkové povinnosti soudem osvobozen.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Ústí nad Labem dne 28. února 2013

JUDr. Markéta Lehká, Ph.D. v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Markéta Kubová